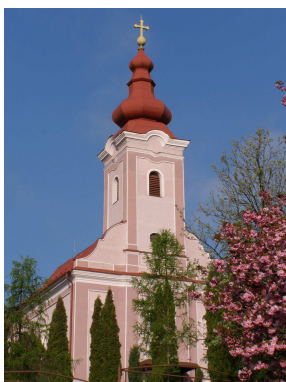

CSÁBÍTÓ

A csábi plébániaközösség lapja - 2. szám • 2008. június

Az ember, természetéből kifolyólag – legyen szó keresztény vagy más vallási közösséghez tartozó emberről - az Úr szolgálatára hivatott. Kötelességünknek kell hogy érezzük minden olyan lehetőség kihasználását, amelyek segítenek az egyre szorosabb és tökéletesebb kapcsolat kialakítására mennyei Atyánkkal. Ezen kapcsolat elmélyítésére és a lelki nyugalmunk megőrzésére leginkább az „Isten háza” ad lehetőséget. Már a korai keresztényeknél is megfigyelhetjük, hogy

kulcsfontosságú és központi szerepet töltött be az Eucharisztia megünneplése, amely mindig egy megadott helyhez kötődött. Ezt a helyet a mai nyelvezet segítségével templomnak is nevezhetjük, ahol a szentmise keretén belül Jézus Krisztus saját életét áldozza fel értünk, hogy nekünk örök életet ajándékozzon. Jézus Krisztus az, aki egybegyűjt bennünket, hogy egy szívvel és lélekkel, a keresztény szellemiség egységével eltelve részesülhessünk e misztérium ajándékában.

Ezért most, amikor templomunk felszentelésének 240. évfordulójára emlékezünk, ne feledkezzünk meg arról a tényről sem, hogy az Úr mindnyájunkat tárt karral vár otthonába. Ezt nap mint nap kinyilatkoztatja nekünk, amikor is lehetőséget kínál a szentmisén való részvételle. Ha valóban együtt szeretnénk működni az Úr akaratával, akkor hívására igyekezzünk igennel válaszolni, hiszen a Jézussal való találkozás keresztény életünk forrásaként és csúcsaként szolgál. Nyissuk ki szívünket előtte, úgy ahogy Ő is kitárja karját felénk, mondván: *„Jöjjetek hozzám mind, akik fáradtak vagytok és terhet hordoztok, és én felüldítelek titeket.”* (Mt 11, 28)

Pintér Miroslav

A TARTALOMBÓL...

<i>Az idén 240 éves a templomunk.....</i>	<i>1</i>
<i>/Pintér Miroslav/</i>	
<i>Elsőáldozóink.....</i>	<i>3</i>
<i>/Balga Zoltán/</i>	
<i>Ministránsaink Pozsonyban.....</i>	<i>4</i>
<i>/László Róbert/</i>	
<i>Felolvasással szolgálni.....</i>	<i>5</i>
<i>/T. Bernadett/</i>	
<i>„Mária a jobbik részt választotta”</i>	<i>6</i>
<i>/Novák József/</i>	
<i>Mária Légió Csábon.....</i>	<i>8</i>
<i>/Balga Zoltán/</i>	
<i>90 év a földi létben.....</i>	<i>10</i>
<i>/Kissimon Ildikó/</i>	
<i>Kispapunkat lektorra avatták.....</i>	<i>12</i>
<i>/Balga Jácinta/</i>	
<i>Vallásos időutazás – a népének.....</i>	<i>13</i>
<i>/Tóth Árpád/</i>	
<i>Bérmálkozóink tollából.....</i>	<i>14</i>
<i>Rejtvény.....</i>	<i>15</i>

CSÁBÍTÓ, a csábi plébániai közösség lapja

I. évfolyam

2. szám • 2008. június

Kiadja:

Római Katolikus Egyház - Csáb

Szűz Mária Szent neve plébánia

Petőfi utca 31,

991 25 Csáb

Tel.: +421 47882148, +421 903 174933

e-mail: fara.cebovce@gonet.sk

web: www.fara.sk/cebovce

ELSŐÁLDOZÓINK...

2008. május 4-e az elsőáldozásra készülő gyerekek számára különleges nap volt. A lelkesen várt Úr Jézus lett az ő vendégük. Hosszasan készülődtek a hittanórák keretében, valamint közvetlen a templomban a próbák során erre a szent pillanatra. Az idén összesen hatan voltak. Névszerint: Balga Adrián, Balga Viktória, Glézl Lucia, Srník Richard, Tóth Zsolt és Václavík Lukács.

A helyi lelkiatya, főtisztelendő Novák József, a gyakori szentáldozás gyakorlására buzdította őket, s egyúttal felhívta a hozzátartozók figyelmét, hogy példás életükkel tanúskodjanak gyermekeik előtt, hogy ily módon is példás, hitüket gyakorló keresztények váljanak belőlük.

Balga Zoltán

MINISTRÁNSAINK POZSONYBAN...

A decemberben zajlott asztalitenisz bajnokság győztesei – az első kategóriából Zatyko Adrián, a másodikból pedig László Róbert – 2008. április 19-én egy pozsonyi kiránduláson vettek részt.

Már kora reggel indultunk, hogy mihamarabb megkezdhessük a városnézést. Kilenc órára értünk Pozsonyba. A programot az Inchebában kezdtük az ottani autókiállítás megtekintésével. Megnézhettük korunk legmodernebb és egyben legdrágább autóit. A kimerítő nézelődés után igazán jól esett az ebéd, melyet egy pozsonyi pizzérában fogyasztottunk el. Ezek után meglátogattuk kispapjainkat a szemináriumban. Kicsit körülnéztünk, milyen körülmények között tanulnak a kispapok. A szeminárium megtekintése után következett a nap csúcspontja – a gokart. Igazán felemelő érzés volt száguldozni a kis autókkal. Be kell vallanom, a lelkiatya volt a legjobb.

Nagyon örülök, hogy megnyertem az asztalitenisz bajnokságot, mert így egy fantasztikus kirándulásban lehettem részem, melyet egyhamar nem fogok elfelejteni.

László Róbert

FELOLVASÁSSAL SZOLGÁLNI...

„Ne hidd, hogy csak a nagy szolgálat érdem,
az apró szolgálat öröme is létezik”

(Gabriela Mistral)

Mindig mosolyogva emlékszem vissza azokra a napokra, amikor kislányként szorongva és izgalommal telve mentem végig Csáb utcáin, hogy a templomban felolvassak. Ezt a szolgálatot akkoriban még elsősorban kötelességnek tekintetem, de mindig büszkeséggel töltött el, amikor a mise végén sokan odajöttek hozzám és megdicsértek, hogy milyen szépen olvastam el a szentleckét.

Miközben felolvastam, kislányként még nem igazán gondoltam bele az olvasmányok igazi üzenetébe, és abba sem hogy milyen szolgálatot teszek ezzel Istennek. Tisztán emlékszem azokra a pillanatokra, amikor egy-egy felolvasás alkalmával odaléptem a szószékhez, ami akkor még oly hatalmasnak tűnt számomra, és félelemmel telve elolvastam a sokszor begyakorolt olvasmányt. Mindig izgultam, hogy hibátlanul és érthetően olvassak fel.

Ma már mosolygok azon, mikor eszembe jut, hogy sokszor kis széket tettek a szószékhez, hogy az emberek a templomban ne csak a hangomat hallják, de lássanak is. A felolvasás már akkoriban is sokat jelentett a számomra, csak ma már másképp fogom fel ezt a szolgálatot. Tudom és hiszem, hogy Vasárnaponként, mikor felállok a szószékre és felolvastam Isten Igéjét, Isten üzenetét közvetítem a hívő emberek számára, és ezzel fontos dolgot teszek.

Úgy gondolom, hogy azok, akik gyerekkorukban hasonló lelkesedéssel vettek részt a szentmisén, felnőttként is fontosnak érzik, hogy szolgálatukkal segítsék a katolikus gyülekezetet, és az egyházi közösség részének érezzék magukat.

T. Bernadett

„MÁRIA A JOBBIK RÉSZT VÁLASZTOTTA.”...

Egy internetes honlapon olyan kérdés volt található, hogy miért tartják Márta választását, aki Jézust kiszolgálta, rosszabbnak. Talán Jézus nem értett egyet a vendégszeretetével?

Mielőbb válaszolnánk, tekintsünk be Márta és Mária házába. Az Úr Jézus látogatóba jön a barátjaihoz. Ő és apostolai. Márta, mint jó háziasszony gondoskodik, hogy mit tegyen az asztalra. A legjobb specialitást készíti. Hogy is nézne ki, ha nem tudná megkínálni a vendéget... Ez a hír biztosan elterjedne egész Betániában. Ilyenek a jó - és még egyszer megjegyzem - jó háziasszonyok. Mária viszont Jézus lábainál ül és hallgat, szórakozik, itt-ott még a konyhába is kihallatszik a nevetés. Mikor Márta elkezd hordani az asztalra az ételt, Mária még mindig ül és hallgatja Jézust. Ez már Mártát mélyen érinti és feltör belőle: *„Uram, méltatlankodott, nem törődöl velem, hogy nőverem egyedül hagy szolgáltni? Szólj neki, hogy segítsen.”* (Lk10,40) Rövid ideig kínos csend lett. Mindenki várta, mit mond az Úr. Ő ezt válaszolta: *„Márta, Márta! Sok mindennel törődöl, sok minden nyugtalanít. Pedig csak egy a szükséges. Mária a jobbik részt választotta. Nem is veszi el soha.”* (Lk10,41-42)

Megróttá az Úr Jézus ezzel Mártát vagy sem? Valóban Márta része volt a rosszabbik?

A történet sokféleképpen magyarázható: élet a világban vagy a kolostorban, vagy két oldala az embernek – a dolgozó vagy az imádkozó, vagy pedig kétféle táplálék – testi vagy lelki. Akárhogyan is van, az Úr Jézus biztosan nem akarta elítélni azokat, akik dolgoznak, aktívak és a világban élnek. Az Úr nem részesítette Mártát megrovásban, éppen ellenkezőleg, megdicsérte, hogy minden olyannal foglalkozik ami jó, de Mária a jobbik részt választotta. Nem a választási lehetőségről volt szó a jó és a rossz között, de a jó és a jobbik között. Figyelmeztetni akarja Mártát, és egyben bennünket is, azokra a veszélyekre, melyeket a szakemberek „workoholizmusnak” hívnak, vagyis a munkát életünk értelmévé tenni. A munka szükséges és jó, de bálványá is válhat. Ilyenkor az ember megfélemlíkezhet a többi fontos dologról: család, pihenés, barátok és maga a Jó Isten.

Ez pedig magányossághoz, idegességhez, haraghoz, belső nyugtalansághoz, kimerültséghez vezet. Jézus így fejezi ki magát ezzel kapcsolatban: „*Ezt meg kell tenni, ezt nem szabad elhagyni.*“ (Mt 23, 23) Biztatni akar bennünket, hogy a mindennapi kötelességeink mellett ne feledkezzünk meg a jobbik részről, melyet nem vesznek el tőlünk és aminek köszönhetően megerősíthetjük a hitünket és megtaláljuk az örök értékeket az Isten országához vezető úton. A munka, szolgálat, gondok és megélhetés mellett ne feledkezzünk meg az imáról, a Szentírás olvasásáról vagy a baráti beszélgetésekről sem. Az Úr Jézus sem csak a gyomrát akarta megtölteni, de inkább egy kellemes baráti összejövetelre vágyott. Így mi is, pl. ha legközelebb vendégeket fogadunk, ne aggodalmaskodjunk, mit is kínáljunk nekik, mert lehet, hogy nem a háziasszony specialitására vágnak, de annál inkább egy kellemes beszélgetésre egy baráti körben.

Jézus Mária és Márta házában
ismeretlen osztrák vagy magyar festő alkotása

Novák József

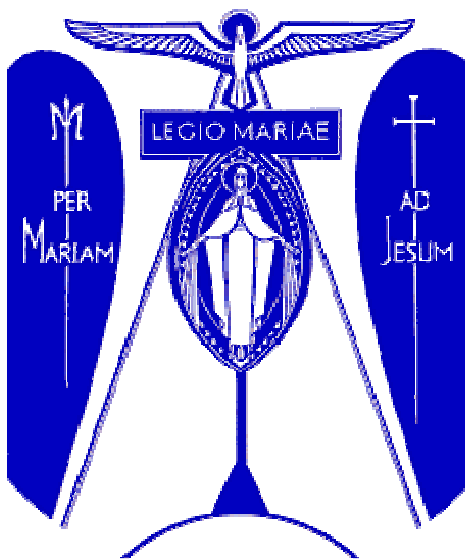
MÁRIA LÉGIÓ CSÁBON...

A Mária Légió a Katolikus Egyház – világiakból álló – apostoli mozgalma, amely több mint nyolcvan éve terjedt el az egész világon. E mozgalom tagjai személyes elkötelezettséget éreznek arra, hogy a hitet a Mária-tisztelet terjesztése vagy felébresztése által gyarapítsák, vagy újra felkeltsék. A Légió alap gondolata: egységben Máriával az Úr Jézushoz és az Istenanyától függve munkálkodni.

A Mária Légió – amelyet Frank Duff ír katolikus testvér Dublinban alapított 1921. szeptember 7-én – azoknak a katolikusoknak a közössége, akik az Egyház jóváhagyásával és a Szeplőtelenül Fogantatott Szűz hatalmas vezetése alatt harci csoportba tömörülnek, mert részt akarnak vállalni abban a harcban, amelyet az Egyház minden időben folytat e világ gonosz erőivel szemben. A légiósok azt remélik, hogy hűségük, erényeik és bátorságuk révén méltónak bizonyulnak Mennyei Királynőjükhöz. A Légiót ezért egy hadsereg mintájára szervezték meg, melynek példaképe különösen az ősi Róma hadserege; innét vannak az elnevezések is. A Mária Légió serege és fegyverei azonban nem e világból valók. A mozgalom – a kontinensek számos országában – a Katolikus Egyház nagyon sok egyházmegyéjében, egyházközségében jelen van.

XI. Piusz pápától kezdve minden pápa méltatja és támogatja a Légiót. II. János pápa buzdítása a Légió hivatásáról:

„Kovácsnak lenni, melynek gyakorlásában a légiós tagoknak hitet kell szítani és életükben a személyes megszentelődésre kell törekedni. Ez kétségtávol magas és nehezen megvalósítható eszmény. Ma azonban az Egyház – a II. Vatikánum által – minden világi keresztényt erre az

eszményre hív, buzdítva őket, hogy a szent élet tanúságtételével, önmegtagadással, szeretetszolgálattal osztozzanak Krisztus királyi papságában; éljenek a világban a hit, a remény és a szeretet ragyogásában, amint a lélek a testünkben;

összekötő kapcsot alkotni a papság és a hívek között.

A Mária Légió legkisebb szervezeti egysége az imacsoport, amelyet a latin Praesidium szóval jelölnek. Két vagy több Praesidium irányítására, felügyeletére Curia nevű vezető testület létesül. A Curiákat a Comitium irányító testülete fogja össze. Az önállóan működő praesidiumok, a Curiák és a Comitiumok központi vezető testülete a Régia. A Kárpátmedencében létesült szervezetek jelentős része a Magyar Mária Régia irányítása alatt működik. A Magyar Mária Régia a bécsi Senátushoz, az pedig az írországi Conciliumhoz tartozik (Dublin – Concilium Legionis Mariae). A Magyar Mária Régia – a Máriatisztelel elmélyítésében, terjesztésében 2004. évtől – együttműködik a Magyar Máriás Papi Mozgalommal. A Mária Légió szervezeteinek tevékenységét Kézikönyv megnevezéssel és formában – szabályzat írja elő. A Praesidiumnak lelki vezetője és tisztségviselői vannak. A Praesidium tagjai által megválasztott tisztségviselőket a Curia erősíti meg (elnök, elnökhelyettes, írnok és pénztáros). A Praesidiumnak tekintélye van minden tagja előtt, és fel van hatalmazva, hogy munkájukat ellenőrizze. A Curiák és Comitiumok tisztségviselőit az előjáró vezető testületek nevezik ki.

Hitközségünk termékeny termőtalaj tudna lenni egy ilyen légió működéséhez, hiszen a Rózsafüzér Társulatban végzett aktivitás is arról tanúskodik, hogy Csábon kimagasló helye van a Mária-kultusznak.

Ezért minden kedves hívőt arra szeretnék buzdítani, gondolkodjon el azon, tudna-e Szűz Mária harcosa lenni mindennapi életében, tudná-e vállalni a rózsafüzér rendszeres imádkozását – családjainkért, hivatásokért, betegekért, bűnösökért,... – tudná-e vállalni a heti egyszeres találkozást a többi légiós tesvérel... Ha igen, s ha a jó Isten is úgy akarja megalakulhat a Mária Légió Csábi Praesidiuma.

Merjünk Mária harcosai lenni, merjünk harcolni a világ gonosz erőivel szemben!

Balga Zoltán

90 ÉV A FÖLDI LÉTBEN...

90 év, amit György Veronika, falunk legidősebb lakosa a községünkben töltött el. Visszaemlékszik, összegez és némi öniróniával tekint a múltra. Mesél nekünk a régi szép időkről, hagyományokról, és megosztja velünk élettapasztalatait.

Kedves Veronika, hogyan emlékszik vissza a gyerekkorára? Mi volt akkor a divat?

14 éves koromig úriba jártam, de utána visszaöltöztem parasztba, mert mindenki abba vót. Amikor kijártam a 8 osztályt, a szőlészetbe kerültem, mert akkoriban még nem vót divat a „suli” után tanulni. A kertészetben is segítkeztem, egyszer egyedül kiadtam a patakból 45 vödör vizet - de nekem meg se kottyant... Meg az oskola után elszegődtem szolgáni a csendőrparancsnokékhöz, aki jó ember vót csak egy kicsit félelmetes. Amikor meg fente a borotváját mindig engem kért meg, hogy segítsek, és én tartottam attól az éles beretvátó. De náluk tanultam meg csehül.

-Akkoriban a mezőgazdasági munka volt az egyik összetartó kapocs az emberek közt. Hogyan élte meg ezt Ön gyerekként?

Nekünk sok fődünk vót, még a Robiába is. Oda jártunk a libákkal, meg teheneket legeltetni. Sokszor vót ünnepség is a pincéknél. Vendégségkor kimentünk oda a rokonokkal meg sok mindenkivel, és ott ünnepeltük meg Szűz Mária neve napját.

-Hajdanán az embereknek fontosabb volt a hitélet, mint most?

Szerintem sokkal komolyabban vették a keresztény vallás gyakorlását, mint most. Nem volt olyan ember a faluban, aki ne járt vóna vásárnaponként misére. Én nagyon szerettem templomba járni. Benne vótam az énekkarba is - ünnepnapokon és esküvőkön fent voltunk a kórison, és daloltunk, ifjúsági énekeket. Akkor még szép pacsirtaként egyedül is énekeltem. Minden este elmentem májusi litániára. Amikor kint vótunk a fődeken, csitítottam a többieket, hogy meghalljam az esti harangszót, és nehogy lemaradjak a litániáról.

És mennyivel változott az istentisztelet azóta?

Szerintem semmit, még mindig az a legfontosabb, hogy a templomban velünk az Isten, és találkozhatunk az Úr Jézussal. Bár az igaz a templomunk és a szertartás menete azóta sokat változott, hiszen régen

rácsok voltak az oltár előtt és a lelkiatya a rács mögött állt, és úgy áldoztatta a gyerekeket, akiknek le kellett térdelni. Az öreg emberek a jobb felén a hátsó padokban ültek, a fiatal asszonyok a padok közt álltak, a gyerekek pedig a szentélyben térdeltek. Mindenkinek meg volt a helye.

-És hogyan zajlott egy vasárnap?

Reggel felkeltünk, és aznap nem mentünk dolgozni, mivel meg kellett szentelni a 7. napot. A szentmise mindig 12.00-kor vót és a család mindig együtt ment, és együtt jött haza. Utána ebédeltünk, ami egy nagyon lényeges része volt a hétnek, hiszen ilyenkor mindig finom hús került az asztalra. Délutánonként pedig kiültünk az út szélére, és szórakoztunk, daloltunk, vicceltünk, pikéztünk. De vasárnaponként mindig volt a próba a színdarabosoknak.

-Ön is tagja volt a színtársulatnak?

Természetesen. Ilyen lehetőséget nem hagytam volna ki sose. Nagyon szerettem játszani, táncolni, és dalolni. Igyekeztem mindig is hasznosan kihasználni minden percet, és új dolgokat felfedezni.

-Ha jól tudom Ön más idegen nyelvet is beszél?

Az Uram kint élt Amerikában, és ő tanított meg amerikaiul, de most már elfelejtettem. Csak annyit tudok: I love you és How are you?

-Ha tudtak angolul, akkor hogyhogy nem vándoroltak ki a háború alatt?

Nem akartuk itt hagyni a nagy házat meg a kertet. És persze a hazánkat! De a háború átvészélése nagyon nehéz időszak volt. A pincékhez menekültünk a tankok elől, és ott éltünk több héten keresztül csak kenyéren és vízen. És imádkoztunk.

És egyszer egy orosz katona felfedezte a bunkerunkat, és ahogy jött be, megbotlott. És azt hitte, hogy én lábasoltam el ezért le akart löni. És akkor gyorsan mondtam a kislányomnak, hogy kezdjen el hangosan sírni, és hívjon segítséget... a katona pedig megszánt minket és nem bántott, de ekkorra már a férfiak is odaértek...

Gratulálok, és örülök, hogy a jó Isten nem hagyta magára. Köszönöm szépen, hogy megosztotta velünk gondolatait, melyek nagyon tanulságosak voltak! És kívánom, hogy még sokáig éljen és a Szűzanya gondviselő keze vigyázzon Önre és családjára!

Kissimon Ildikó

KISPAPUNKAT LEKTORRÁ AVATTÁK...

2008. április 15-én Mons. Stanislav Zvolenský, pozsonyi érsekmetsopolita a pozsonyi papi szemináriumban Balga Zoltán kispapunkat lektorrá avatta.

Ézáltal megkapta az első szolgálatot, a lektori, azaz felolvasói tisztséget. Ez szolgálat, melynek célja, hogy a papi szolgálat egyik részét, az igehirdetést gyakorolja. Az avatáskor a püspök megáldja az avatandót és átadja neki szolgálatja jelképét, a Szentírást.

A lektor feladata az Ige szolgálata. Ő a szentmise olvasmányainak a hivatott felolvasója. Ennek megfelelően meg kell tanulnia értelmesen felolvasni a Szentírást és minél jobban megismerni azt. Az olvasmányokat természetesen bármely hívő felolvashatja mint alkalmi felolvasó. A lektor feladata továbbá az alkalmi felolvasók betanítása, a szentmise konferálása, az ének vezetése, a hirdetések felolvasása is.

Kispapunknak, lektori küldetésének színvonalas teljesítéséhez a jó Isten sokszoros áldását kívánjuk.

Balga Jácinta

VALLÁSOS IDŐUTAZÁS - A NÉPÉNEK...

Ismeretes, hogy népi emlékezetünk olykor-olykor még a történelemkönyveknél is hitelesebb képet adhat korokról, szokásokról, a régmúlt ember életéről. A népmesék és népi imádságok mellett ennek a kollektív emlékezetnek legfontosabb lenyomatai népdalaink, melyek a szájhagyomány folytonos változtatási ellenére is gyakran ezer év emberi tapasztalatát, ősrégi szimbólumainkat és hitvilágunkat rejtik magukban és éreztetik azt meg a ma emberével.

Kevesen tudják azonban, hogy ilyenek népénekeink is, melyek száz meg száz éve hangzanak el szinte változatlan formában templomainkban Kárpát-medence szerte. Sőt, mondhatjuk, hogy a legrégebbi korokban éppúgy, mint napjainkban ez az a dalkincs, amelyet mindenki egyformán ismer egy közösségben, így tekinthetjük mindannyiunk zenei alapműveltségének is.

300 évvel ezelőtt Johann Sebastian Bach népénekek feldolgozásának sokaságát komponálta meg azért, hogy közelebb jusson az emberekhez sajátos stílusa. Éppígy tett a XX. században több magyar zeneszerző (Bárdos Lajos, Harmat Artúr, Werner Alajos) is, akik kórusműveket komponáltak ezekre a mindenki által valamelyest ismert dalkincsre, hogy az emberekhez közelebb hozzák a jelenkor muzsikáját. (Egyébként a ma általánosan használt népénekgyűjtemény, illetve a templomban együtt énekelt egyéb dallamok többsége, valamint a passió is az ő munkájuknak köszönhető).

Az egyes tájegységekre jellemző népénekek összegyűjtése és lejegyzése jóval a népdalok felfedezése előtt végbement, a legtöbb ilyen énekeskönyv épp tőlünk, a Felvidékről származik. (Eperjesi graduálé, Lőcsei énekeskönyv, Bozóky Énekeskönyv). Bizton állíthatjuk tehát, hogy mikor templomunkban megszólal a hívők ajkáról a dal, több száz éves hagyományok folytatói vagyunk...

Tóth Árpád

BÉRMÁLKOZÓINK TOLLÁBÓL...

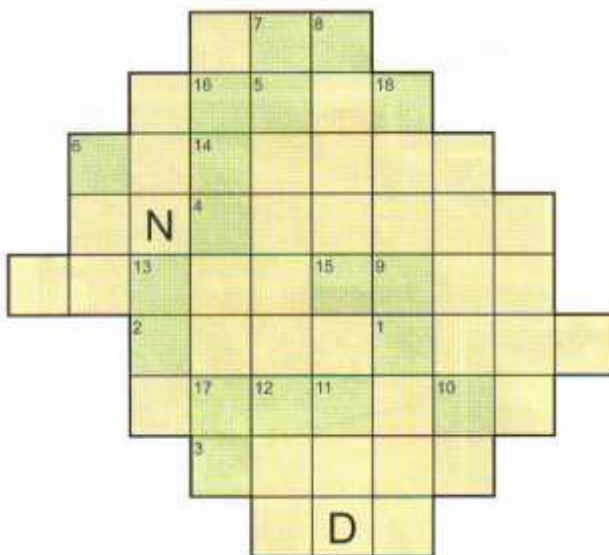
- Ki juthat a tisztítótűzbe? —Aki a halála előtt meghalt és pont akkor akart menni gyónni.
- Hányszor vehető fel a házasság szentsége? —Az mindegy, akárhányszor.
- Hogyan készülsz a szentgyónásra? —Összeszedem a bűneim, imádkozok előtte „oszt” megyek.
- Mit fogyasztasz közvetlen szentáldozás előtt? —Ételt.
- Ki Róma püspöke? —Orosch János.
- Milyenek a gonosz lelkek? — Gonoszak.
- Melyek az áteredő bűn következményei? —Levették a tiltott almát.
- Mikor szeretjük mindenk felett Istent? — Amikor ételt és italt ad.
- Mire emlékezünk nagycsütörtökön? —Jézus feltámadására.
- Kiket szeretett Jézus különösképpen? —A jókat, meg akik hisznek benne, püspökök, papok.
- Ki az Egyház látható feje? —A pap.
- Honnan tudjuk, hogy Jézus jelen van az Oltáriszentségben? —Ég az örökláng – az a kereszt.
- Mivel kezdte meg Jézus nyilvános működését? —Világot teremtett.
- Mikor halt meg értünk Jézus? —Húsvétvasárnap.
- Mi volt Jézus feltámadása után a 40. napon? —Böjt.
- Milyen részekből áll a szentmise? —Eleje és vége.
- Kit kapunk segítségül a keresztségben? —A papot.
- Mi az Eukarisztia? —Az olyan olajocska amit a bérmálkozók homlokára tesznek. —Isten igéje egyesülve a világgal.
- Mikor lehetsz kereszt- vagy bérmaszülő? —Hogyha több mint 16 éves vagy, megengedi a pap és a polgármester, megvagy keresztelve.

REJTVÉNY...

Pio atya a kapucinus kolostor lakójaként Krisztus sebhelyeit elnyerve, ötven éven át tanúként hirdette a Kálvária misztériumát.

A nevek utolsó betűje megegyezik a következő név első betűjével. A kiemelt betűket összeolvasva annak a községnek a nevét kapjuk, ahol az életének színteréül szolgáló kolostor található.

ADRIENN, ANGYALKA, ANIKÓ, APOLLÓNIA, AUGUSZTA,
ÉVA, IDA, NOÉMI, OTTÍLIA.

A megfejtést névvel ellátott cédulán július 13-ig juttassák el a sekrestyében e célra készített úrnába. A helyes megfejtést beküldők között az említett vasárnapon három ajándékot sorsolunk ki.

(Összeállítva a „Família” családi magazin alapján.)

A FÉRFI MINT FÉRJ ÉS APA...

A férfi hivatása arra szól, hogy önmaga ajándékozását, férji és apai szerepét a családi közösségen belül, a házastársi kapcsolatban élje meg. Feleségében teljesedni látja Isten tervét: "Nem jó az embernek egyedül lennie; alkotok neki, hozzá hasonló segítőtársat" és magáénak vallja Ádámnak, az első férjnek szavait: "Ez most csont a csontjaimból és hús a húsbómból!"

Az igazi házastársi szeretet természetesnek veszi és megköveteli, hogy a férj nagyra becsülje az asszony egyenlő méltóságát: "Nem úr vagy -- írja Szent Ambrus --, hanem férj: nem szolgálot kaptál, hanem feleséget... viszonzásul törődj vele és légy hálás szerelméért". A férjnek "különleges személyes barátságban" kell élnie feleségével. Emellett a keresztény még arra is felszólítást kap, hogy egy új szeretet érzületét is ápolja, azaz felesége iránti szeretetében mutassa meg azt az egyszerre édes és erős szeretetet, amellyel Krisztus szereti az Egyházat.

A már édesanyává lett feleség, valamint a gyermekek iránti szeretet természetes utat nyit a férj számára apaságának megértésére és gyakorlására. Főleg ott, ahol a szociális körülmények könnyen arra indítják az apát, hogy eltávolodjék családjától, vagy hogy kevésbé vegyen részt a nevelésben, törekedni kell rá, hogy a társadalomban újra tudatosodjék az apa családban betöltött helyének és szerepének fontossága.

A férfi tehát, aki láthatóvá teszi és újra éli a földön Isten atyaságát, arra van hivatva, hogy biztosítsa valamennyi családtagja harmonikus fejlődését. E feladatát azáltal hajtja végre, hogy nagylelkűen tudatában van az anya szíve alatt megfogant élet iránti felelősségének, megosztja feleségével a nevelés gondját: teszi ezt a munkájával, amely nem szétszórja, hanem megerősíti és előbbre viszi a családot, valamint az érett keresztény élet tanúságtételével, amely a gyermekeket hatásosabban elvezeti Krisztus és az Egyház megtapasztalásához.

*II. János Pál pápa - Familiaris consortio
(a keresztény család feladatáról a mai világban)*